

Sygn. akt VII U 87/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i (...)

Przewodniczący – SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: st. sekretarz sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2018 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z wniosku B. W.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o przeliczenie emerytury

na skutek odwołania B. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 22 listopada 2017 r., znak (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

B. W. w dniu 12 grudnia 2017 r. wniosła odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji z dnia 22 listopada 2017 r., znak: (...) Odwołująca wskazała, że w związku ze złożeniem zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu w dniu 8 listopada 2017 r., powinna otrzymać wyrównanie emerytury od maja 2015 r., w którym to miesiącu zostało przyznane jej prawo do pobierania wnioskowanego świadczenia (k. 3 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi

na odwołanie z dnia 17 stycznia 2018 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy uzasadniając swoje stanowisko przytoczył treść art. 133 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zgodnie z którym w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa

do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek

o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3 w/w ustawy. W związku z tym organ rentowy wskazał, że ubezpieczona złożyła wniosek w dniu

8 listopada 2017 r., zatem dokonał przeliczenia jej emerytury od dnia 1 listopada 2017 r. Organ rentowy uznał, że prawidłowo obliczył wysokość świadczenia emerytalnego

na podstawie przekazanych dokumentów przez odwołującą a ponowne przeliczenie emerytury nastąpiło w związku z dostarczeniem nowej dokumentacji (k. 4 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. W. w dniu 18 maja 2016 r. złożyła wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. o przyznania prawa do emerytury (k. 1 a. e.).

Po rozpoznaniu wniosku, organ rentowy wydał decyzję z dnia 8 czerwca 2016 r., znak: (...) zgodnie z którą przyznał odwołującej prawo do emerytury od dnia 1 maja 2016 r., tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożono wniosek o przedmiotowe świadczenie (k. 11 a. e.).

Odwołująca w dniu 14 lipca 2016 r. złożyła wniosek o przeliczenie jej emerytury dołączając do niego zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 14 czerwca 2016 r. wraz z załącznikiem oraz świadectwo pracy z dnia 10 stycznia 1980 r. (k. 17-20 a. e.).

Organ rentowy po przeanalizowaniu wniosku wydał decyzję z dnia 14 września 2016 r., znak:(...), zgodnie z którą przeliczył odwołującej emeryturę od dnia 1 lipca 2016 r. (k. 23 a. e.).

Odwołująca w dniu 8 listopada 2017 r. ponownie złożyła wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. o przeliczenie jej przysługującego świadczenia emerytalnego. Do wniosku ubezpieczona załączyła zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 11 maja 2017 r. i z dnia 6 września 2017 r. oraz świadectwo pracy z dnia 16 marca 2017 r.(k. 33-39 a. e.).

Po rozpoznaniu wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z dnia 22 listopada 2017 r., znak: (...), zgodnie z którą przeliczył emeryturę przysługującą odwołującej począwszy od dnia 1 listopada 2017 r., tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym zgłoszono wniosek (k. 40 a. e.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego zawartego w aktach rentowych. Zdaniem Sądu, powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

W związku z tym Sąd uznał materiał dowodowy za wystarczający do rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie B. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 22 listopada 2017 r., znak: (...) jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Kwestią sporną niniejszego postępowania było ustalenie, czy odwołująca ma prawo do przeliczenia jej emerytury od dnia powstania do niej prawa w dniu 1 maja 2016 r. Sąd wskazuje, że prawdopodobnie odwołująca omyłkowo wskazała, że domaga się przeliczenia emerytury począwszy od maja 2015 r., kiedy przyznano jej prawo do świadczenia emerytalnego. Jak bowiem wynika jednoznacznie z treści decyzji organu rentowego z dnia 8 czerwca 2016 r., odwołująca uzyskała prawo do pobierania emerytury od dnia 1 maja 2016 r., nie zaś od 1 maja 2015 r.

Zgodnie z art. 133 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1383 z późn. zm.), w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, począwszy od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż

od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3.

Wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia emerytalnego został złożony przez odwołującą w dniu 8 listopada 2017 r. W związku z tym Sąd zważył, że organ rentowy prawidłowo ustalił prawo do przeliczenia emerytury ubezpieczonej od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożono wniosek wraz ze świadectwem pracy i zaświadczeniami o zatrudnieniu i wynagrodzeniu. W ocenie Sądu problemy z ustaleniem miejsca przechowywania dokumentów przez byłego pracodawcy nie może skutkować przeliczeniem świadczenia od daty początkowego jego przyznania. Przepis art. 133 ust. 1 pkt 1 ustawy jest bezwzględnie obowiązujący i organ rentowy w sposób prawidłowy go zastosował w niniejszej sprawie. Należy jednocześnie zauważyć, że organ rentowy przeprowadził czynności w sposób tożsamy, jak w przypadku wniosku odwołującej z dnia 14 lipca 2016 r. Ubezpieczona w tej dacie również złożyła wniosek o przeliczenie emerytury dołączając do niego dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w decyzji, która stała się prawomocna, przyznał odwołującej prawo do przeliczenia emerytury od dnia 1 lipca 2016 r., a więc również od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożono przedmiotowy wniosek.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć odwołującej.

MK